Dosarul nr.2-65/25
2-25001036-12-2-03012025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 decembrie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Andrei Ojoga
Grefier Valentina Perjeru, Lusine Sarchisean

examinând în ședință publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mariana Ciobanu împotriva lui Anatolie Ciobanu, intervenient accesoriu Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului privind decăderea din drepturile părintești,

c o n s t a t ă:

La 26 decembrie 2024, prin intermediul factorului poștal terestru, Mariana Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Ciobanu, intervenient accesoriu Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului, solicitând decăderea din drepturile părintești.

Potrivit fișei de repartizare din 03 ianuarie 2025, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare.

Argumentele participanților la proces

Argumentele părții reclamante

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 noiembrie 2016, dosar nr.2-2180/16, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Ciobanu Anatolie și Sar*****(Ciobanu) Mariana, înregistrată la 1*****, sub nr.20, la *****, fiind determinat domiciliul copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, cu mama acestora, reclamanta Ciobanu Mariana.

Prin aceeași hotărâre a instanței de judecată s-a dispus încasarea din contul lui Ciobanu Anatolie în beneficiul Marianei Ciobanu pensia pentru întreținerea copiilor minori Ciobanu *****în sumă bănească fixă în mărime de 2000 lei lunar, începând cu data adresării în instanță de judecată 25 august 2016 și până la atingerea majoratului, iar pentru Ciobanu *****în sumă bănească fixă în mărime de 1060 lei lunar, începând cu data adresării în instanță de judecată 25 august 2016 și până la atingerea majoratului.

Dat fiind faptul că până în prezent, Ciobanu Anatolie, nu și-a onorat obligațiile părintești, inclusiv cele stabilite prin hotărâre judecătorească privind plata pensiei de

întreținere, consideră imperios necesară decăderea acestuia din drepturile părintești, reieșind din motivele de fapt și de drept ce succed.

Conform încheierii nr.060pa-180/2020 din 26 decembrie 2024 privind calcularea restanței la plata pensiei alimentare eliberate de către executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, din 26 decembrie 2024, cu privire la restanța la plata pensiei de întreținere, este confirmat faptul că în baza titlului executoriu nr.2-2180/2016 din 22 noiembrie 2016 emis de Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău, privind încasarea lunară din contul Ciobanu Anatolie în beneficiul lui Ciobanu Mariana a pensiei pentru întreținerea copiilor minori Ciobanu Daniel, în sumă de 2000 lei lunar și Ciobanu *****, în sumă de 1060 lei lunar, începând cu 25 august 2016 și până la împlinirea de către copii a majoratului, pensia alimentară nu a fost achitată.

Astfel, datoria privind plata pensiei de întreținere datorată de către pârâtul debitor în folosul copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, la data de 26 decembrie 2024, constituie suma de 281968,12 lei, echivalent a 8 ani și 4 luni de neachitare.

În atare situație, relevă faptul eschivării cu rea intenție a debitorului-pârât Ciobanu Anatolie de la executarea obligației stabilită în temeiul hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 noiembrie 2016, dosar nr.2-2180/16, privind plata pensiei de întreținere în mărime de 3060 lei, ce urmează a fi încasată din contul acestuia în folosul copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, până la atingerea majoratului, fapt ce, în acord cu art.67 lit.a) din Codul familiei, constituie temei privind decăderea acestuia din drepturile părintești, or, această normă legală prevede că părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere,

Cu titlu de mențiune atrage atenția asupra faptului că deși neonorarea de către pârât a obligațiilor privind achitarea pensiei de întreținere în folosul copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****deja constituie un temei privind decăderea pârâtului din drepturile părintești asupra copiilor minori, nu poate fi neglijată nici atitudinea ignorantă pe care o manifestă Ciobanu Anatolie față de proprii copii.

Or, până în prezent pârâtul nu doar că nu manifestă nici un interes privind viața copiilor, nu îngrijește de aceștia în modul corespunzător unui părinte, nu manifestă nici o grijă privind necesitățile atât materiale, cât și psiho-emoționale inerente oricărui copil minor în vederea unei dezvoltări normale, mai mult de atât, Ciobanu Anatolie, în detrimentul interesului superior al copilului minor, întreprinde acțiuni care periclitează dezvoltarea normală și obișnuită a copiilor Ciobanu *****și Ciobanu *****.

Cu titlu de exemplu, aduce la cunoștința instanței despre faptul că Ciobanu Anatolie refuză neîntemeiat solicitările reclamantei privind acordul acestuia necesar în vederea plecării în vacanță peste hotarele Republicii Moldova cu copii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, prin ce îngreunează dezvoltarea liberă și posibilitățile acestora din urmă.

Totodată, învederează instanței despre faptul că Ciobanu Mariana are grijă de una singură de copii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, oferindu-le acestora un trai decent, care să asigure dezvoltarea normală a copiilor, fiind unicul părinte care îndeplinește, în mod firesc, toate obligațiile care îi revin unui părinte în coraport cu copiii săi.

Mai mult de atât, Ciobanu Mariana de nenumărate ori a optat pentru menținerea unei relații armonioase tată-fii între pârâtul Ciobanu Anatolie și copiii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, însă având în vedere atât atitudinea ignorantă, cât și lipsa de orice sentiment patern din partea pârâtului față de copiii săi, decăderea din drepturile părintești în prezenta speță nici nu poate fi considerată o sancțiune drastică aplicată pârâtului Ciobanu Anatolie, or dânsul în mod vădit, intenționat neglijează îndatoririle cuvenite în temeiul rolului de părinte.

Prin urmare, la caz atestă și alte temeiuri privind decăderea pârâtului Ciobanu Anatolie din drepturile părintești asupra copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, prevăzute de art.67 lit.h) din Codul familiei, care statuează că părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești: în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului, astfel decăderea acestuia din drepturile părintești este o acțiune imperios necesară care urmează a fi întreprinsă în vederea realizării interesului superior al copiilor minori, dat fiind impedimentele pe care acesta le creează la libera deplasare a copiilor, dreptul la odihnă etc. prin simplul și formalul statut de părinte.

Potrivit art.9 paragraful 3 al Convenției Națiunilor Unite privind drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989, la care Republica Moldova a aderat în 1993 (în continuare Convenția), statele părți vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Totodată, potrivit articolului 9 din Convenție, Statele Părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare, cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți.

Conform dispozițiilor art.18 al Convenției, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La fel, potrivit art.16 din Legea nr.338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului (în continuare Legea nr.338 din 15 decembrie 1994), fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

Conform art.18 alin.(1) din Legea nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Totodată, în conformitate cu pct.60 din Hotărârea Curții Constituționale nr.19 din 06 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 67 lit.f) din Codul

familiei referitoare la sintagma „de narcomanie” (decăderea din drepturile părintești a persoanelor care suferă de narcomanie), Curtea atenționează asupra faptului că dispozițiile art.67 lit.f) din Codul familiei nu sunt și nu ar trebui să fie aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări din partea instanțelor judecătorești, pentru a stabili 1) dacă au fost săvârșite abateri grave de către părinte în privința persoanei copilului și 2) dacă este în interesul superior al copilului aplicarea unei astfel de măsuri.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor, într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită și, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

Astfel, instanța de judecată urmează să soluționeze cauza civilă privind decăderea din drepturile părintești prin prisma principiilor enunțate, având în vedere că soluționarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale constituie în sine o garanție de protecție a interesului superior al copilului.

În acord cu prevederile art.51 alin.(3) din Codul familiei, copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei, iar potrivit art.53 alin.(1) din Codul familiei, copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

În corespundere cu art.58 alin.(1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat coroborat cu art.60 alin.(1) din Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

În conformitate cu Hotărârea Plenului CSJ din nr.6 din 17 noiembrie 2017 cu privire la practica judiciară de examinare a cauzelor civile ce țin de decăderea din drepturile părintești, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului. Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele (părinții) se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

În atare situație, reieșind din totalitatea normelor invocate raportate la circumstanțele de fapt expuse conchide fără echivoc necesitatea aplicării măsurii de decădere a pârâtului Ciobanu Anatolie din drepturile părintești față de copiii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, or, în prezenta speță, pârâtul nu manifestă un comportament demn de un părinte, fiind vădită eschivarea cu rea-credință a pârâtului de la onorarea îndatoririlor părintești, inclusiv cele privind plata pensiei de întreținere stabilite în temeiul hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 noiembrie 2016,

dosar nr.2-2180/16, ceea ce în consecință determină caracterul contrar interesului superior al copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****de a avea parte de o copilărie îndestulată și fericită, de a se dezvolta într-un mediu sigur, liniștit și echilibrat, propice interesului superior al copilului.

Astfel, în cauza dată decăderea pârâtului din drepturile părintești nu poate fi considerată drept o sancțiune aplicată acestuia, așa precum este tratată în jurisprudența națională și internațională, or dânsul nici măcar nu se comportă ca un părinte în relația cu fiii săi, iar prin acțiunile și inacțiunile acestuia în coraport cu copiii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****doar scoate în evidență faptul că decăderea din drepturile părintești nu îl va afecta în nici un mod, deoarece el manifestă indiferență totală față de proprii copii, ci doar vor îmbunătăți posibilitățile acestora.

Conform art.68 din Codul familiei, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale.

În consecință, evidențiază că potrivit hotărârii Curții Constituționale nr.55 din 14 octombrie 1999, art.4 alin.(2) din Constituție și Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.3 din 09 iunie 2014, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, constituie o parte integrantă a sistemului legal intern și, respectiv, urmează a fi aplicate direct ca orice altă lege a Republicii Moldova cu deosebirea că prevederile Convenției și jurisprudența CtEDO au prioritate față de restul legilor interne care îi contravin.

Iar, reieșind din ansamblul aspectelor de fapt învederate raportate la normele de drept indicate, în condițiile în care prin absurd s-ar respinge prezenta cerere, aceasta ar presupune violarea drepturilor și libertăților fundamentale nominalizate prevăzute de CtEDO, și astfel, drepturile și libertățile fundamentale ar deveni teoretice și iluzorii dar nu practice și efective, contrar jurisprudenței CtEDO.

Or, potrivit preambulului CtEDO și conform jurisprudenței CtEDO drepturile omului trebuie să fie practice și efective dar nu teoretice și iluzorii (Cauza Sergey Zolotukhin versus Federația Rusă, Hotărârea Marei Camere a CtEDO din 10 februarie 2009, paragraful 80-81, etc.), motive pentru care prezenta cerere urmează a fi admisă în sensul formulat.

Finalmente, pornind de la preeminența dreptului strâns legat de principiul statului de drept și de garanțiile unui proces echitabil, ducând cont de dreptul fundamental la respectarea vieții private și de familie garantat de art.8 din CtEDO, având ca premisă scopul Consiliului Europei definit în esență în însăși preambulul CtEDO, unde unul dintre mijloacele pentru a atinge asemenea scopuri este apărarea și dezvoltarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, recunoașterea și aplicarea universală și efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale, care constituie temelia însăși a justiției și a păcii în lume, conducându-se de prevederile art.1 și 17 din CoEDO în acord cu care înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile

și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții. Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau unui individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de a aduce limitări acestor drepturi și libertăți, decât cele prevăzute de această Convenție, bazându-se în același timp pe prevederile art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, pe prevederile Convenției Europene (art.8 - dreptul la respectarea vieții private și de familie, art.6 - dreptul la un proces echitabil), inclusiv pe jurisprudența CtEDO, în virtutea principiului subsidiarității și aplicabilității directe a CtEDO, consideră că instanța urmează să de-a eficiență drepturilor și libertăților fundamentale ale reclamantei în nume propriu și în nume propriu și în interesele copiilor minori sus enunțate și să admită prezenta cerere în sensul formulat.

Partea reclamantă solicită decăderea din drepturile părintești a pârâtului Ciobanu Anatolie față de copiii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****și încasarea din contul pârâtului Ciobanu Anatolie în beneficiul reclamantei Ciobanu Mariana a cheltuielilor de judecată, care eventual vor fi suportate.

Argumentele părții pârâte

Partea pârâtă ajunge la concluzia că acțiunea civilă depusă de Ciobanu Mariana către Ciobanu Anatolie privind decăderea din drepturile părintești asupra copiilor minori, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Având în vedere, temeiurile de fapt și de drept din acțiunea civilă pornită de reclamantă, consideră necesar întâi de toate de a stabili circumstanțele de fapt în ordinea evenimentelor ce au avut loc din probatoriu anexat la materialele cauzei.

Așadar, din conținutul cererii de chemare în judecată reiese că reclamanta solicită decăderea din drepturile părintești a pârâtului Ciobanu Anatolie în privința copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu Daniel, invocând drept temei faptul că Ciobanu Anatolie nu achită pensia de întreținere stabilită printr-o hotărâre judecătorească.

Potrivit copiei ordinului de încasare a numerarului din 22 decembrie 2022, se atestă faptul că, pârâtul Ciobanu Anatolie a transferat reclamantei Ciobanu Mariana, o parte din restanța la plata pensiei alimentare în mărime de 13170 lei.

Conform declarației din 14 aprilie 2019, întocmită personal de către reclamanta Ciobanu Mariana, se confirmă faptul că, ultima a primit suma de 1200 euro, pentru perioada de timp 01 mai 2019 – 01 mai 2020.

Ulterior, la data de 17 septembrie 2025, prin intermediul și cu permisiunea executorului judecătoresc Ciobanu Ruslan, (mama pârâtului) Ciobanu *****a achitat pentru Ciobanu Anatolie suma de 6732 lei, în contul restanței pentru plata pensiei de întreținere.

Partea pârâtă reține că, reclamanta Ciobanu Mariana a invocat drept temei de decădere a lui Ciobanu Anatolie din drepturile părintești în privința copiilor minori, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, adică temeiurile prevăzute de art.67 lit.a) din Codul familiei.

Din conținutul prevederilor art.2 alin.(3) din Codul familiei rezultă că, relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor și intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art.51 alin.(2) și (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei.

La fel și art.53 alin.(1) din Codul familiei prevede că, copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

În temeiul art.52 alin.(1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu bunei, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Potrivit prevederilor art.58 alin.(1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform art.64 alin.(1) și (2) din Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Părinții au dreptul să încheie un acord privind exercitarea drepturilor părintești de către părintele care locuiește separat de copil. Litigiile apărute se soluționează de către autoritatea tutelară teritorială, care stabilește un program de întrevederi, iar decizia acesteia poate fi atacată în instanța judecătorească, care va emite hotărârea respectivă.

În acord cu art.67 din Codul familiei rezultă că, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului precum și h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Din conținutul normei de drept enunțate rezultă că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune, care poate fi aplicată față de părinții, care din culpă gravă nu-

și îndeplinesc obligațiunile față de copil, inclusiv, se eschivează de la plata pensiei de întreținere sau fac abuz de drepturile părintești.

Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la îndeplinirea acestora.

Consideră notabil și faptul că, decăderea din drepturile părintești este cea mai gravă sancțiune din dreptul familiei ce se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părintești cu privire la persoana copilului minor.

Eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale, primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

La caz, partea pârâtă reține că, reclamanta Ciobanu Mariana nu a justificat prin probe, așa cum instituie art.118 și 122 din Codul de procedură civilă, precum că, Ciobanu Anatolie se eschivează cu rea-intenție de la exercitarea obligațiunilor părintești și de plata pensiei de întreținere, or, din conținutul înscrisurilor prezentate nu se rețin circumstanțe excepționale sau un comportament nedemn al pârâtului față de copii minori Ciobanu *****și Ciobanu *****, care ar putea servi drept temei pentru decăderea lui Ciobanu Anatolie din drepturile părintești.

Prin urmare, alegațiile reclamantei Ciobanu Mariana sunt insuficiente pentru a reține intenția pârâtului de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere.

În acest sens, se vor reține și concluziile Curții Constituționale expuse în hotărârea din 06 iunie 2017, în care a menționat că, în jurisprudența sa, CtEDO a statuat că, măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

Pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte, în primul rând este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită și în al doilea rând este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

În acest context, partea pârâtă consideră că, argumentele invocate de reclamantă, precum că, pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere de întreținere a copilului minor, nu pot servi drept temei pentru decăderea din drepturile părintești ale acestuia, or, legislația consacră ca valoare primordială, interesul copilului, iar potrivit legislației în vigoare, interesul superior al copilului este dreptul de a avea pe ambii părinți, de a comunica cu ambii părinți și de a beneficia de grija ambilor.

În accepțiunea părții pârâte, chiar dacă atitudinea și comportamentul pârâtului, în calitate de părinte, în raport cu copilul său minor, nu reprezintă relațiile model dintre tată

și copil, cu toate acestea, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să fie urmată de o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești.

Așadar, sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

La caz, nu au fost prezentate probe care să condiționeze necesitatea decăderii pârâtului din drepturile părintești, iar motivul invocat de reclamantă despre eschivarea pârâtului Ciobanu Anatolie de la participarea la educația și întreținerea copilului minor, nu este unul suficient, deoarece părintele nu va fi exonerat de aceste obligații, chiar și în cazul decăderii din drepturile părintești.

Pornind de la cele expuse, solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de Ciobanu Mariana către Ciobanu Anatolie privind decăderea din drepturile părintești asupra copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu Daniel.

Argumentele participanților expuse în ședința de judecată

În cadrul examinării cauzei, reprezentanta părții reclamante a susținut pe deplin cerințele promovate prin intermediul cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea acestora în sensul formulat.

În ședința de judecată, reclamanta nu s-a prezentat, fiind reprezentată de avocata stagiară Veronica Savin, prin urmare, prin prisma prevederilor art.206 Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul părții pârâte a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, pârâtul nu s-a prezentat, fiind reprezentat de avocatul Stanislav Bordian, prin urmare, prin prisma prevederilor art.206 Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Intervenientul accesoriu, Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului (Structura Teritorială Asistență Socială Cahul din cadrul ATAS), procedura înștiințării legale în privința căruia a fost respectată, nu s-a prezentat la ședințele de judecată, a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f.d.81). Totodată, se reține că reprezentantul intervenientului accesoriu a depus avizul-concluzie și actul de examinare a condițiilor locative cu privire la condițiile de trai al domiciliului comun al lui Ciobanu *****și Ciobanu *****(f.d.82-86).

Aprecierea instanței de judecată

Audiind expunerile celor prezenți în ședința de judecată, examinând materialele cauzei în raport cu circumstanțele stabilite și normele aplicabile speței, instanța de judecată reține următoarele considerente.

Conform articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Iar în conformitate cu prevederile articolului 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Potrivit art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

Reieșind din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că, potrivit copiei autentificate a certificatelor de naștere seria *****și seria *****, Anatolie Ciobanu și Mariana Ciobanu sunt părinții copiilor minori *****Ciobanu, născut la ***** și *****Ciobanu, născut la ***** (f.d.15, 16).

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 noiembrie 2016, s-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de Ciobanu Mariana împotriva lui Ciobanu Anatolie cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori și cheltuielilor suportate pentru achitarea taxei de stat. S-a desfăcut căsătoria încheiată între Ciobanu Anatolie și Sarandi Mariana, înregistrată la ***** la 1***** cu numărul 20. S-a determinat domiciliul copiilor minori Ciobanu *****și Ciobanu *****cu mama Ciobanu Mariana. S-a încasat din contul lui Ciobanu Anatolie în beneficiul Marianei Ciobanu pensie pentru întreținerea copilului minor Ciobanu *****în sumă bănească fixă în mărime de 2000 lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată 25 august 2016 și până la atingerea majoratului. S-a încasat din contul lui Ciobanu Anatolie în beneficiul Marianei Ciobanu pensie pentru întreținerea copilului minor Ciobanu *****în sumă bănească fixă în mărime de 1060 lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată 25 august 2016 și până la atingerea majoratului (f.d.18, 18 verso).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din *****, s-a respins apelul declarat de Ciobanu Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 22 noiembrie 2016 (f.d.19-21 verso).

Potrivit copiei autentificate a certificatului de divorț seria *****, căsătoria dintre Anatolie Ciobanu și Mariana Ciobanu a fost desfăcută la ***** (f.d.17).

Prin încheierea executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu nr.060pa-180/2020 din 26 decembrie 2024 s-a dispus stabilirea sumei în mărime de 281968,12 lei, cu titlu de restanță la plata pensiei alimentare pentru perioada 25 august 2016 – 25 decembrie 2024, conform documentului executoriu nr.2-2180/16 din 22 noiembrie 2016 emis de Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău privind încasarea de la debitorul Ciobanu Anatolie Constantin în beneficiul creditorului Ciobanu Mariana a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori Ciobanu *****în mărime de 2000 lei și Ciobanu în mărime de 1060 lei, lunar, începând cu data cu 25 august 2016 și până la atingerea majoratului de către copii (f.d.23, 24).

La 26 decembrie 2024, prin intermediul factorului poștal terestru, Mariana Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Ciobanu, intervenient accesoriu Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului, solicitând decăderea din drepturile părintești.

Conform art.3 alin.(1) al Convenției Internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art.5 din Convenția cu privire la drepturile copilului, statele părți vor respecta responsabilitatea, dreptul și obligația pe care le au părinții sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunității, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităților acestuia, orientarea și sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care-i recunoaște prezenta Convenție.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(2) din Convenția dată, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Conform art.58 alin.(1) Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

În același timp, instanța de judecată relevă că întreținerea materială a copiilor minori este o obligație fundamentală, consfințită și în art.48 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, care expres stabilește că părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Or, creșterea, educația și instruirea copiilor este posibilă numai în condițiile exercitării corespunzătoare a obligațiilor părintești de întreținere materială a acestora.

Conform art.60 alin.(1)-(3) Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane. Părinții sînt obligați să asigure frecventarea de către copil a școlii pînă la sfîrșitul anului de învățămînt în care

acesta atinge vîrsta de 16 ani. Instituția de învățămînt și forma de instruire sînt alese de către părinți, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

Conform art.64 alin.(1) Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Conform art.67 Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicînd violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvîrșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soțului; precum și h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Din conținutul normei de drept enunțate rezultă că, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune care poate fi aplicată față de părinții care din culpă gravă nu-și îndeplinesc obligațiunile față de copil sau fac abuz de drepturile părintești. Având în vedere faptul că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, ea necesită a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că, alte măsuri luate față de părinții ce nu-și onorează obligațiile nu au dat nici un efect.

Totodată, conform art.68 alin.(1)-(3) Codul familiei, decăderea din drepturile părintești are loc numai pe cale judecătorească. Acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părintești se examinează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale/teritoriale.

Reieșind din cerințele art.8 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului (aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.408-XII din 12 decembrie 1990), și art.60 Codul familiei al RM, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii.

De drept, partea reclamantă și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art.67 lit.a) Codul familiei – eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, și anume de la plata pensiei de întreținere a copiilor minori.

Potrivit referinței Direcției pentru protecția drepturilor copilului s.Ciocana, mun.Chișinău nr.20 din 23 aprilie 2025, la 17 aprilie 2025 fiind contactată reclamanta, aceasta a comunicat că aproximativ de 7-8 ani nu mai cunoaște nimic despre pârât, deoarece ultimul nici într-un mod nu se interesează de soarta copiilor și nu participă la creșterea, educarea și întreținerea acestora.

Din conținutul Avizului-concluzie emis de Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul nr.466/PC-CH din 24 octombrie 2025 (f.d.82-83) rezultă că din discuțiile cu reclamanta prin intermediul rețelei de socializare Messenger, Ciobanu Mariana și-a expus motivele pentru care dorește ca tatăl biologic al copiilor, Ciobanu Anatolie să fie decăzut din drepturile părintești. Pe perioada căsătoriei a fost violent față de copii și a aplicat violența fizică. Tot în timpul căsătoriei Ciobanu Anatolie a avut amantă. Ciobanu

Anatolie și-a făcut pașaport european pe ascuns fără a include copiii și fără să fie informată ca soție. Ciobanu Anatolie a plecat în Germania cu amanta luând toate resursele bănești acumulate în căsătorie, nefiind înștiințată Ciobanu Mariana. Între anii 2014-2017 a pătruns în interiorul casei părintești, agresând verbal pe cet. *****. Pe parcursul a 10 ani de divorț a amenințat buneii copiilor la telefon. După stabilirea domiciliului și încasarea pensiei de întreținere, Ciobanu Anatolie nu și-a îndeplinit obligațiile părintești. Copiii nu-l mai țin minte la chip. Ciobanu Anatolie nu-și dă acordul pentru perfectarea actelor românești. Din imobilul care îl deține împreună a fost dată afară și a ajuns să locuiască la mama sa. Prin amenințări cere să se dezică de pensia alimentară. La 16 octombrie 2025, specialista principală din cadrul Direcției Protecției Copilului și Familiei a discutat cu copiii. În cadrul discuției minorii au comunicat despre faptul că au o frică imensă față de tată motiv că pe parcursul timpului când locuiau împreună cu tata, acesta era violent fizic și verbal. După divorțul părinților tatăl mereu îi amenință prin diferite modalități, intrări în casa bunicilor cu strigăte, cuvinte necenzurate, mesaje cu amenințări groaznice. *****și *****nu doresc absolut deloc să vorbească despre tatăl său și nici nu doresc să-și amintească despre perioada trăită alături de el. Conform actului de examinare a condițiilor de trai, copiii locuiesc în casa bunicilor *****, care este custode conform Dispozițiilor din 23 aprilie 2025 cu nr.16-i, nr.17-i, casa este proprie, la sol, formată din 6 camere. La momentul vizitei starea sanitară-igienică a locuinței este bună, curățenia este menținută oferind un mediu sigur pentru copii. Minorii sunt asigurați cu spațiu separat, cu cameră personală, dotată cu mobilier corespunzător, pat, dulap, masă pentru pregătirea temelor, obiecte de igienă și îngrijire personală. Venitul familiei este constituit din pensiile bunicilor și salariul mamei de peste hotare în total suma de aproximativ 34000 lei. La momentul vizitei careva patologii familiale ca abuzul de alcool, droguri, violență, abuz față de copii, neglijare, nu s-au depistat. Relațiile dintre membrii familiei sunt apropiate. Dintre mamă și și copii relația este bazată pe iubire, mama oferă sprijin emoțional și financiar copiilor. Bunicii cu copiii comunică ușor, se stimează între ei. Despre relația cu tatăl său, copiii nu au dorit absolut să vorbească, doar au replicat că au o frică imensă. Mama copiilor se caracterizează ca o fire pozitivă, educată, echilibrată, și reflectă o atitudine matură, protectoare față de copii. În concluzie a constatat că pentru copiii Ciobanu *****și Ciobanu *****sunt asigurate condițiile necesare de trai corespunzătoare vârstei și necesităților individuale.

La fel, din conținutul Avizului-concluzie emis de Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul nr.466/PC-CH din 24 octombrie 2025 (f.d.82-83) rezultă și faptul că potrivit contractului de muncă încheiat între Ciobanu Mariana și ***** și G*****este angajată în calitate de asistent medical începând cu 01 septembrie 2023 pe o perioadă cu un salariu brut de 2088 euro. Ambii minori frecventează *****, fapt demonstrat prin confirmările înregistrate la 21 octombrie 2025, cu numerele 185, 187, eliberate de directorul liceului Grigorița A. Ciobanu *****este caracterizat pozitiv în cadrul colectivului ca un elev responsabil, punctual și sârguincios. Pune în aplicare valorile altoite în sânul familiei precum politețea și empatia, dă dovadă de cunoștințe bune la obiectele predate. Caracteristica eliberată de diriginta ***** la data de 21 octombrie 2025. Ciobanu *****, elev înmatriculat în clasa a VI-a, minorul manifestă interes pentru

învățătură și participă la ore, fiind implicat în activitățile școlare, dă dovadă de bun simț, empatie și spirit de echipă. Caracteristica este eliberată de către dirigintele *****la data de 20 octombrie 2025.

În concluzia Avizului-concluzie emis de Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul nr.466/PC-CH din 24 octombrie 2025 (f.d.82-83) s-a indicat că, în scopul respectării interesului superior al copilului conform art.art.51, 52, 53, 54, 58, 64, 67, 68 și 73 Codul familiei, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul care reprezintă Autoritatea tutelară teritorială susține cererea reclamantei Ciobanu Mariana către Ciobanu Anatolie cu privire la decăderea din drepturile părintești față de copiii Ciobanu *****și Ciobanu *****.

Prin copia declarației din 14 aprilie 2019, se confirmă că Ciobanu Mariana a primit suma de 1200 euro și 200 lei, pensia alimentară a copiilor pentru perioada de timp 01 mai 2019 – 01 mai 2020 (f.d.120).

Pe parcursul procesului, reprezentanta părții reclamante a prezentat capturi de ecran (f.d.101-105) indicând că textul reflectat în conținutul acestora ar aparține pârâtului și este adresat reclamantei. La întrebarea instanței de judecată, reprezentantul pârâtului a indicat că nu cunoaște despre asemenea text. Tot aici, se reține faptul că mesajele sunt expediate, prin intermediul unei aplicații telefonice, de la utilizatorul cu denumirea „*****”. Din respectivele capturi nu rezultă că respectivele texte sunt scrise/expediate de către pârât, or din conținutul acestor imagini nu rezultă și nu poate fi identificat numele exact al pârâtului și/sau numărul de telefon al acestuia, sau alte date prin care ar putea fi identificată cel care a expediat mesajele. Tot aici, se impune necesitatea de a evidenția și faptul că, în sensul identificării persoanei care a expediat mesajele date, nu au fost prezentate probe suplimentare care să stabilească cu certitudine persoana expeditorului. Din aceste considerente, instanța de judecată nu poate reține respectivele probe ca unele veridice.

La materialele cauzei au fost anexate copia plângerii, copia avizului expediat Procuraturii Republicii Moldova, precum și scrisoarea parvenită de la Procuratura Republicii Moldova, depuse în vederea informării instanței cu privire la sesizarea organelor de urmărire penală și la stadiul examinării acesteia (f.d.106-110). Totuși, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe care să identifice persoana care a expediat respectivele mesaje.

Tot aici, se impune necesitatea de a evidenția faptul că semnătura aplicată în numele Marianei Ciobanu pe plângerea din *****, adresată Procuraturii Republicii Moldova, diferă semnătura Marianei Ciobanu aplicată pe cererea de chemare în judecată semnată la 26 decembrie 2024 și cea reflectată în copia actului de identitate eliberat pe numele reclamantei (f.d.12, 13, 108).

Potrivit actului de examinare a condițiilor locative întocmit de Structura Teritorială Asistență Socială Cahul din cadrul ATAS, familia reclamantei locuiește într-o locuință proprie, a bunicilor. Casa este amenajată corespunzător și păstrată în condiții bune de curățenie. Pe parcursul vizitei nu au fost identificate disfuncționalități familiale sau aspecte care să afecteze negativ bunăstarea minorilor. Venitul lunar al familiei este stabil și provine din activitatea profesională legală a doamnei Ciobanu plus pensiile bunicilor.

Aceasta s-a manifestat ca o persoană responsabilă, echilibrată și atentă la nevoile copiilor fiind implicată în creșterea și educarea copiilor. Relațiile dintre mamă și copii sunt caracterizate prin afecțiune și încredere reciprocă (f.d.85, 86).

Prin dispoziția Primăriei s.***** nr.16-i din 23 aprilie 2025, s-a instituit custodia asupra copilului Ciobanu *****și s-a numit custode**********(bunica) (f.d.91).

Prin dispoziția Primăriei s.***** nr.17-i din 23 aprilie 2025, s-a instituit custodia asupra copilului Ciobanu *****și s-a numit custode**********(bunica) (f.d.92).

În conformitate cu art.318 Cod contravențional, (1) neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menţionat la art.11 lit.c) sau d) din Codul de executare se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale. (2) Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare de către o persoană cu funcţie de răspundere a documentelor indicate la alin.(1) ori împiedicarea executării acestora se sancţionează cu amendă de la 120 la 180 de unităţi convenţionale.

În conformitate cu art.319 Cod contravențional, (1) acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, precum şi instigarea la asemenea acţiuni (inacţiuni), făcută în orice formă, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 40 de ore. (2) Neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale se sancţionează cu amendă de la 90 la 120 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore. (3) Efectuarea actelor de executare silită de către altă persoană decât executorul judecătoresc se sancţionează cu amendă de la 90 la 180 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 50 la 60 de ore.

Instanța de judecată reține că litigiul dedus judecății privește aplicarea unei măsuri de excepție în materia raporturilor de familie, și anume decăderea din drepturile părintești, măsură care, prin natura sa, produce consecințe juridice profunde asupra statutului părintelui și asupra vieții fiecărui copil în parte.

Sarcina probatorie ce incumbă părții care o solicită, vizează nu doar constatarea unor deficiențe în îndeplinirea obligațiilor părintești, ci și demonstrarea caracterului grav, persistent și culpabil al conduitei părintelui vizat, precum și stabilirea faptului că, în circumstanțele concrete ale cauzei, o asemenea ingerință în viața de familie este impusă de interesul superior al copilului, fiind proporțională și necesară, în sensul jurisprudenței naționale și al standardelor desprinse din aplicarea art.8 din Convenția europeană a drepturilor omului, raportat la principiile consacrate de Convenția ONU privind drepturile copilului.

Instanța constată, în fapt, că pârâtul Ciobanu Anatolie are calitatea de părinte al minorilor *****și *****, iar prin hotărârea Judecătoriei Ciocana din 22 noiembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din *****, a fost stabilit domiciliul

copiilor cu mama acestora, fiind instituită obligația pârâtului de a achita pensie de întreținere în cuantum total de 3060 lei lunar, începând cu 25 august 2016 și până la majorat.

La 26 decembrie 2024, potrivit încheierii executorului judecătoresc Ruslan Ciobanu, s-a calculat o restanță semnificativă, în cuantum de 281968,12 lei, pentru perioada 25 august 2016 – 25 decembrie 2024. Acest element, în mod obiectiv, indică o perioadă îndelungată de neexecutare integrală a obligației de întreținere.

Totuși, instanța subliniază că simpla existență a unei restanțe, chiar substanțiale, nu conduce în mod automat la concluzia eschivării cu rea-credință în sensul art.67 lit.a) Codul familiei. Or, pentru o măsură atât de severă este necesară o analiză individualizată care să clarifice dacă neexecutarea are caracter intenționat și culpabil, dacă părintele a manifestat conduită de evitare sau viclenie în executare, dacă a fost în mod real indiferent față de nevoile copiilor. La fel, urmează a fi verificat dacă există o legătură între această conduită și afectarea interesului superior al copilului într-o asemenea măsură încât să justifice înlăturarea drepturilor părintești, cu luarea în calcul a posibilității altor măsuri apte să protejeze copilul, inclusiv prin mecanismele executării silite, sancțiunilor contravenționale ori altor intervenții ale autorității tutelare.

Decăderea reprezintă un remediu de ultim resort, aplicabil atunci când menținerea drepturilor părintești, chiar formal, devine contrară interesului copilului.

În conformitate cu art.123 alin.(6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Probatoriul administrat confirmă existența unei neexecutări prelungite a pensiei alimentare. Însă, instanța reține că potrivit celor invocate de partea pârâtă, nefiind negat de partea reclamantă, au fost efectuate următoarele achitări pentru pensia de întreținere a copiilor minori: 22 decembrie 2022 în sumă de 13170 lei; 14 aprilie 2019 în sumă de 1200 euro și 200 lei pentru perioada 01 mai 2019 – 01 mai 2020; precum și 17 septembrie 2025 în sumă de 6732 lei.

Respectivele date care nu au fost negate de partea reclamantă, deși nu stinge obligația pârâtului și nici nu infirmă restanța globală, impun necesitatea verificării caracterului intenționat al neefectuării plăților cu titlu de pensie de întreținere a copiilor minori. La materialele cauzei partea reclamantă nu a prezentat date concrete privind veniturile pârâtului, iar după caz nu a făcut uz de posibilitatea reclamării probelor în acest sens.

Instanța reține că reclamanta a invocat și alte aspecte, precum lipsa de interes a pârâtului față de copii și refuzul acordului la plecarea peste hotare, însă aceste alegații, pentru a dobândi relevanță juridică în logica art.67 lit.h) Codul familiei, trebuie susținute prin probe capabile să arate că menținerea drepturilor părintești creează un prejudiciu real, actual și suficient de grav intereselor minorilor. Or, dreptul copilului de a-și păstra legăturile cu părintele, în măsura în care nu este dăunător, rămâne un reper important. Pe de altă parte, restrângerea drepturilor părintești nu poate fi utilizată ca instrument de simplificare a unor proceduri de călătorie sau de perfectare a unor acte, dacă nu se demonstrează că părintele se folosește abuziv de prerogativele sale, cu scop vădit de a prejudicia copilul, și că alte mecanisme legale nu pot oferi protecție eficientă. În această

ordine de idei, partea reclamantă a putut face uz de dreptul său de a depune cerere de chemare în judecată prin care să solicite înlocuirea acordului pârâtului.

În ceea ce privește capturile de ecran prezentate de reprezentanta reclamantei, instanța constată că acestea, prin ele însele, nu îndeplinesc cerințele de credibilitate și identificare a autorului. Or, din conținut nu rezultă cert, fără echivoc, identitatea expeditorului, iar denumirea utilizatorului „*****”, lipsa reflectării numărului de telefon ori a altor date verificabile, precum și inexistența unor probe suplimentare care să coreleze respectivele mesaje cu persoana pârâtului, nu permit instanței să concluzioneze că mesajele au fost expediate de către Ciobanu Anatolie.

Tot aici, se reține că înscrisurile privind sesizarea organelor de urmărire penală au fost anexate cu titlu informativ asupra existenței unei plângeri, însă ele nu constituie la această etapă dovada faptelor imputate pârâtului, nefiind însoțite de acte procedurale care să stabilească o constatare oficială asupra autorului mesajelor sau asupra unor acțiuni concrete ale pârâtului. La fel, se impune necesitatea de a evidenția că iar diferența de semnătură observată pe plângerea din ***** comparativ cu cererea de chemare în judecată și actul de identitate, fără a determina automat o concluzie asupra fondului, ridică suplimentar necesitatea prudenței în aprecierea originii unor documente, în lipsa unei verificări prin mijloace adecvate.

Instanța atribuie importanță avizului-concluzie al autorității tutelare teritoriale, care, în principiu, susține cererea reclamantei și descrie condițiile de trai adecvate asigurate copiilor, precum și relatarea minorilor privind frica față de tată și unele afirmații despre comportamentul acestuia în trecut. Însă, instanța observă că aceste constatări, deși relevante pentru înțelegerea contextului familial și pentru evaluarea stării de bine a copiilor, sunt în mare măsură bazate pe discuții și relatări, inclusiv prin comunicare la distanță cu reclamanta.

Din materialele cauzei și mai ales din conținutul avizului-consultativ, nu rezultă probe cu privire la actele concrete ale pârâtului referitor la circumstanțele pretinselor violențe sau amenințări, cum ar fi existența unor intervenții ale poliției, ordine de restricție, acte medico-legale, sancțiuni contravenționale sau penale, ori alte elemente obiective care ar permite instanței să califice, cu certitudine, conduita pârâtului drept una care se încadrează în necesitatea decăderii din drepturile părintești. Or, în acest sens, se va reține și interesul părții reclamante și a membrilor familiei sale la oferirea explicațiilor reprezentantului autorității tutelare teritoriale întru susținerea cererii de chemare în judecată. Totuși, autoritatea tutelară teritorială urma să verifice toate cele invocate prin efectuarea interpelărilor corespunzătoare și verificării celor indicate de partea reclamantă (prin intermediul conversației prin aplicația Messenger, după cum s-a menționat) și a membrilor familiei sale.

Decăderea din drepturile părintești trebuie să fie ca măsură necesară și proporțională, întrucât standardul probator nu poate rămâne la nivel de suspiciune, impresie sau doar relatare, ci trebuie să fundamenteze o concluzie fermă asupra unor abateri grave și asupra legăturii lor cu interesul superior al copilului.

Instanța constată că minorii se află într-un mediu stabil, descris ca sigur și adecvat, fiind îngrijiți de familie, iar existența custodiei instituite în favoarea bunicii, în temeiul

dispozițiilor Primăriei s.***** din 23 aprilie 2025, confirmă că autoritățile locale au identificat un aranjament de protecție și supraveghere care răspunde necesităților copiilor în perioada în care mama muncește peste hotare. Această circumstanță, deși nu înlătură rolul părintelui biologic și nici obligațiile lui, indică asupra faptului că la nivel practic există deja mecanisme de protecție a copiilor și de organizare a îngrijirii. Respectiv, pentru a se impune măsura extremă a decăderii din drepturile părintești instanța trebuie să constate că menținerea drepturilor părintești ale pârâtului, chiar teoretică, generează un risc sau un prejudiciu ce nu poate fi contracarat prin alte instrumente legale.

Prin urmare, raportând toate aceste elemente la temeiul invocat principal, art.67 lit.a) Codul familiei, instanța conchide că deși restanța la plata pensiei alimentare este probată și este substanțială, din materialele cauzei, în ansamblu, nu se oferă suficiente probe concludente și pertinente care să demonstreze cu certitudine existența unei eschivări cu rea-credință în sensul cerut de practica judiciară. Respectiv, nu s-a probat din partea pârâtului o conduită intenționată de evitare, sistematică și culpabilă, în condițiile în care există indicii de plăți efectuate în anumite intervale, iar reclamanta nu a administrat probe complete cu privire la posibilitățile reale ale pârâtului, la comportamentul acestuia în procedura de executare, la acțiuni deliberate de sustragere, la refuzuri explicite de executare sau la alte manifestări care să contureze nivelul de gravitate cerut pentru o asemenea sancțiune cum ar fi decăderea din drepturile părintești.

În același timp, instanța reține că interesul superior al copilului, deși este un principiu esențial, nu operează ca o formulă abstractă, ci impune o justificare concretă a necesității decăderii, iar în speță, în pofida afirmațiilor despre refuzuri de acorduri și despre o relație deteriorată, nu s-a dovedit că nu există alte măsuri adecvate și mai puțin intruzive, că menținerea drepturilor părintești ar periclita în mod inevitabil și actual dezvoltarea copiilor, ori că ar exista un risc suficient de grav și demonstrat, astfel încât ingerința maximă asupra legăturilor juridice părinte-copil să fie singura soluție eficientă pentru protecția minorilor.

În consecință, având în vedere caracterul excepțional al decăderii din drepturile părintești, standardul ridicat de probă ce trebuie întrunit, precum și necesitatea de a păstra, în măsura posibilului și nedăunător, legăturile de familie, instanța apreciază că pretențiile reclamantei nu sunt întemeiate în probatoriu într-o manieră suficientă pentru a justifica decăderea pârâtului din drepturile părintești.

Din acest motiv, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Totodată, urmează a se ține cont de faptul că respingerea acțiunii nu înlătură obligația pârâtului de a achita pensia de întreținere, nici dreptul reclamantei și al autorităților competente de a valorifica, pe căile prevăzute de lege, mecanismele de executare silită și sancționare a neexecutării, iar în cazul apariției unor probe noi, clare și verificabile privind abateri grave sau riscuri concrete pentru copii, dreptul la sesizarea instanței rămâne garantat, în condițiile legii.

Nu în ultimul rând, se impune necesitatea de a remarca faptul că în circumstanțele cauzei partea pârâtă nu a fost sancționată contravențional sau penal pentru neexecutarea actului judecătoresc irevocabil.

Având în vedere faptul că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, ea necesită a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinții ce nu-și onorează obligațiile nu au dat nici un efect (ex.: preîntâmpinarea părinților, atragerea la răspunderea contravențională, altele).

Or, măsura decăderii din drepturile părintești nu se aplică în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz, dreptul la viața de familie și interesul superior al copiilor minori.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

Interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale, și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

Reieșind din cele menționate mai sus, este cert că legăturile de familie pot fi destrămate doar în circumstanțe excepționale și ca urmare, a celor relatate în ansamblu se atestă că temeiuri pentru decăderea lui Anatolie Ciobanu din drepturile părintești asupra copiilor minor, la momentul examinării prezentei spețe, nu au fost constatate, motiv pentru cerința înaintată de Mariana Ciobanu privind decăderea din drepturile părintești se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Reieșind din considerentele reflectate supra, instanța de judecată concluzionează necesitatea respingerii cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga
Copia corespunde originalului,
Judecător *Andrei Ojoga*